

НАУКОВА СКЛАДОВА ІНДИВІДУАЛЬНО-КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ СТУДЕНТА

Беззаперечним є факт обумовлення сьогоденням ряду вимог до сучасного фахівця, що є наслідком низки суспільних процесів. Серед основних доцільно виокремити наступні:

— діяльність спеціаліста на основі «принципу гуманітаризації профільних знань»;

— здатність набуття нових знань у процесі професійної діяльності;

— толерантність до конкуренції за критеріями творчості в підходах до вирішення проблемних ситуацій та загальної професійної креативності;

— компетентність у розв'язанні конфліктних ситуацій при виконанні професійних обов'язків;

— гнучкість у переключенні в контексті форм виконання професійних завдань;

— володіння управлінськими аспектами професійної діяльності;

— схильність до самостійного пошуку нового (інноваційності), саморозвитку тощо.

Відтак, логічно припустити, що вище описаним вимогам відповідатиме далеко не кожний випускник ВНЗ, навіть за умови ефективної організації навчального процесу в студентських групах. Саме тому постає питання формування професійної спрямованості студента, у т. ч. і в процесі психолого-педагогічної підготовки. Позаяк визначальною детермінантою зазначеного формування є індивідуально-консультативна робота (ІКР) зі студентами, обґрунтуємо її наукову складову, що, на нашу думку, сприяє розвитку ряду професійно важливих характеристик майбутнього фахівця.

Авторський досвід проведення наукової роботи (НР) зі студентами в рамках ІКР дозволяє зробити наступні висновки:

— НР завжди виступає мотиватором навчання студентів за обраною спеціальністю (іноді, навіть за умови невідповідності професійній спрямованості);

— наукові дослідження студентів детермінують розвиток їх інноваційності;

— у рамках НР набуває розвитку здатність до самостійності у прийнятті рішень шляхом пошуку інформації, виокремлення альтернатив та подальшого вибору на основі визначених критеріїв;

— НР забезпечує формування особистісної аналітичності, конкретності, визначеності, креативності тощо;

— НР студентів продукує нове «авторизоване знання», що в свою чергу є детермінантою розвитку самоактивності в контексті професійної спрямованості.

— у процесі НР студенти чіткіше усвідомлюють складові компоненти своєї структури професійної спрямованості, створюючи тим самим особистісні регулятори подальшого набуття фаху.

Вище виокремлене досягається шляхом багатовекторності форм НР, а саме: участь у студентських науково-практичних конференціях, семінарах, круглих столах різного рівня; написання студентських наукових робіт на конкурсних засадах; підготовка друкованих праць (тез доповідей, статей); проведення теоретичних та прикладних наукових досліджень і написання звітів.

Доцільним також вважаємо включення НР студента в план семестрової роботи (наприклад, внесення роботи по написанню НР у групу вибірових завдань карти СРС, з підвищеною бальною оцінкою відносно інших завдань).

Зазначимо також, що у проведенні НР у рамках ІКР суттєвого значення поступово набувають дистанційні консультативні форми, зокрема:

— e-mail-роз'яснення;

— ICQ-консультації та конференції;

— чат-діалоги;

— тематичні форуми та блоги;

— online-відео технології;

— голосові чати з використанням Skype та TeamSpeak тощо.

Таким чином, зауважимо, що в процесі професійної підготовки фахівця у вищій школі (зокрема, в процесі його психолого-педагогічної підготовки), важливою є наукова складова ІКР у контексті детермінації компонентного формування професійної спрямованості студента.